

να γραφεις την ιστορια της ζωης σου.
Μοιάζει λοιπον το ρολοι που κτυπαι
με το φιλο
τον καλο που ξυπναι αποτομα και κου-
δουνίζει επιμονα
στ αυτι μου οτι με σκεφτεται πολυ.
Γιατι κι εγω μετρω τις γοπες απ τ α-
δικα τσιγαρα
σβησμενα και λησμονημενα, αληθινη
ταυτοπροσωπια
κι αλλαγη φρουρας στην ευτυχια.
Να το πρωτο δημα θα μου φωναζει.
Προσεξε ν αποτυχεις.
Το τελευταιο με το κουτσο το ποδι θα
αξιζει πιο πολυ.
Υστερα απ ολα αυτα εγω αισθανομαι
περηφανος

γιατι δεν αντεξα στα γλυκα της φιλια
και ειπα
«Αστα να παν στο διαολο».

Δημητρης Νικου

ΕΠΙΔΟΞΟΙ ΙΚΕΤΕΣ

Γυρευαμε πολλα
σε μια εποχη λιτης δημιουργιας.
Ενας ξερος χωματινος σβωλος
ο κοσμος
αναμεσα στα δαχτυλα του ανεμου.
Την αλλη στιγμη
μας προδιναν τα ματια μας.
Να πως ενας ολακερος κοσμος
χωρεσε στο λιγο δακρυ μας.

Αγγελος Ρηγοπουλος

ΕΝΑ ΑΠΟΓΕΥΜΑ ΜΕ ΠΑΘΗ ΗΛΙΟΥ ΧΡΩΜΑΤΑ ΘΑΛΑΣΣΕΣ ΚΑΙ ΜΟΥΣΙΚΗ

Παθος κι οργη
παθος και φρικη.

Και ηλιοι.

Πανω στα φανταχτερα οραματα του
νου.
Χρωματα παρανοικια.
Τα χρωματα της ζωης

Το οينوπνευμα αφρίσμενο ποταμι
να λυωνει τις παγωμενες αρτηριες μου.

Ηλιοι φρικιαστικοι, ηλιοι μαγευτικοι
ηλιοι μαγγητικοι, ηλιοι ρευστοι.

Κοκκινο βαθυ της μητρας
μαδυ του δειλινου
πρασινο των φυτων
και μπλε των θαλασσων

θαλασσεσ τρελλες
θαλασσεσ μακρυνες
θαλασσεσ ανοιγμενες στα κενα του νου
θαλασσεσ ασπρες κιτρινες και ροζ
χυμενες στα σκοταδια του μυαλου

Κι η ευαισθησια
κοκκινο πλαστικο μαχαιρι
μπηγμενο στο ξανθο σωμα της σεληνης

Μεταλλο λυωμενο
μεταλλο καφτο
ιδια λαυρα
η μουσικη
ξεχυλιζει τα εγκατα της ναρκωμενης μου συνειδησης